

РЕШЕНИЕ

№ 113

гр. София, 09.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.12.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ДЕСИСЛАВА КОРНЕЗОВА

ЧЛЕНОВЕ: БОРЯНА ПЕТКОВА БРАНИМИРА МИТУШЕВА

при участието на секретаря Албена Рибарска и при участието на прокурора ГЕОРГИЕВ, като разгледа дело номер **8026** по описа за **2011** година докладвано от съдия Бранимира Митушева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от АПК във вр. чл. 14, ал. 3, пр. последно от ЗСПЗЗ.

Образувано е по касационна жалба М. З. И., чрез пълномощника ѝ адв. А. Д., срещу РЕШЕНИЕ от 03.05.2011 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I ГРАЖДАНСКО ОТДЕЛЕНИЕ, 45 състав, постановено по гр. дело № 3120/2010г.

В жалбата са въведени основания за неправилност и незаконосъобразност на съдебното решение. Твърди се, че първоинстанционният съд неправилно е приел, че оспореното Решение № 2427А/24.03.1999 г. на Поземлена комисия – [населено място] е било редовно връчено на 13.08.1999 г. на заявителя З. П. С., след като по делото са били представени доказателства, че последният е починал още на 21.02.1992 г. Възразява се също така, че в съдебното решение липсва излагане на факти и обсъждане защо съдът приема, че с приложената по делото обратна разписка е връчено на заявителя на 13.08.1999 г. именно оспореното решение на Поземлена комисия – [населено място]. Касаторите считат, че първоинстанционният съд не е обсъдил също така и твърдението му за нищожност на оспореното решение на Поземлената комисия, поради незачитане на стабилитета на предходен позитивен административен акт, с който вече от административния орган е било признато и определено за възстановяване правото на собственост върху процесния имот с план за земеразделяне при условията на чл. 15, ал. 2 и чл. 17, ал. 2 от ЗСПЗЗ. Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с

което да отмени РЕШЕНИЕ от 03.05.2011г. на СРС, I ГО, 45 състав по гр. дело № 3120/2010г. и върне делото за продължаване на съдопроизводствените действия, както и присъди направените по делото разноски в двете инстанции.

Ответникът - ОБЩИНСКА СЛУЖБА ПО ЗЕМЕДЕЛИЕ – „П.“ – редовно призован, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА изразява становище относно неоснователността на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно РЕШЕНИЕ от 03.05.2011г., постановено по гр. дело № 3120/2010г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I ГРАЖДАНСКО ОТДЕЛЕНИЕ, 45 състав е ОТХВЪРЛИЛ жалбата на касатора в частта, с която се иска прогласяване на нищожността на РЕШЕНИЕ № 2427А от 24.03.1999 г. на ПОЗЕМЛЕНА КОМИСИЯ – С. К., с което е отказано възстановяване в съществуващи /възстановими/ стари реални граници на правото на собственост на наследници на П. В. С. на следния имот - нива с площ от 0.600 дка, пета категория, находяща се в землището на [населено място] в местността „През Искър“, а в останалата ѝ част е ОСТАВИЛ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата.

За да достигне до извода, че атакуваният индивидуален административен акт на Общинска служба по “Земеделие” – П. /бивша Поземлена комисия – [населено място]/ не е нищожен СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД е приел, че същият е постановен в писмена форма и от компетентен орган. По отношение на искането за отмяна на административния акт като незаконосъобразен първоинстанционният съд е приел, че жалбата следва да се остави без разглеждане като просрочена, тъй като видно от приложеното по делото известие за доставяне оспореното решение е било съобщено на заявителя З. С. на 13.08.1999 г.

Настоящата касационна инстанция намира, че СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I ГО, 45 състав при разглеждане на делото е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила, защото съдебното решение е постановено, без да бъдат събрани всички относими към спора и преценени в тяхната цялост доказателства, както и без да бъдат изяснени всички факти и обстоятелства, в резултат, на което крайните правни изводи на съда са формирани при неправилно приложение на материалния закон. Неправилно първоинстанционният съд е приел, че оспореното решение на ОСЗ – П. е било редовно връчено на заявителя З. С. на 13.08.1999 г. и поради това обстоятелство жалбата в частта, с която се иска отмяна на решението като незаконосъобразно, е просрочена. Видно от приложените по делото две обратни разписки, с посочени дати на получаване „23.VI.1999 г.“ и „13.08.1999 г.“, в същите е направено отбелязване, че са връчени на заявителя З. С. две писма на Поземлена комисия с изх. № 113/22.06.1999 г. и изх. № 113/11.08.1999 г. В тази връзка следва да се има предвид от една страна, че по делото няма никакви данни /липсват каквито и да било доказателства/, че с цитираните в разписките две писма е било изпратено на заявителя З. С. именно оспореното Решение № 2427А/24.03.1999 г. на Поземлена комисия – [населено място]. Тези две писма не са приложени по административната преписка, за да се приеме за безспорно, както неправилно е приел първоинстанционният съд, че с едно от тях – изх. № 113/11.08.1999 г., се съобщава на заявителя за издаването на процесното решение. От друга страна

безспорно е в процесния случай, че към датите - 23.VI.1999 г. и 13.08.1999 г., адресатът на тези известия З. П. С. е починал – 21.02.1992 г., съгласно приложено по делото удостоверение за наследници № 000193/22.12.2009 г. /стр. 9 от гр. дело № 3120/2010 г./.

По делото също така не са ангажирани никакви доказателства, че е налице редовно уведомяване на наследника на З. С. и касатор в настоящото производство М. З. И. за оспореното решение. При така установеното настоящият съдебен състав намира, че в процесния случай не е било налице валидно връчване на оспореното решение и жалбата на М. И. е следвало да бъде разгледана по същество от първоинстанционния съд и в частта ѝ, с която е направено искане за отмяна на административния акт като незаконосъобразен.

Настоящата съдебна инстанция намира също така, че и правните изводи на първоинстанционния съд относно нищожността на Решение № 2427А/24.03.1999 г. са формирани при непълна и неизяснена фактическа обстановка, като събраните в хода на процеса писмени доказателства не са достатъчни за решаване на административно-правния спор по същество. Решението е постановено, без да се изяснят в пълнота спорните по делото факти и обстоятелства, както и без да се съберат всички относими към спора доказателства, което в случая съставлява съществено процесуално нарушение. При повторното разглеждане на делото първоинстанционният съд следва да се произнесе както по законосъобразността на решението, така и доколко е била спазена от административния орган формата за издаване на мотивирано решение, предвид на обстоятелството, че в обжалваното решение няма никакви мотиви и фактически констатации защо се прилага по отношение на процесния имот чл. 10б от ЗСПЗЗ, както и не е направена никаква индивидуализация на този имот – без да са посочени граници или да е направено идентифициране на имота съгласно стар кадастрален план за землището на [населено място]. На следващо място при новото разглеждане първоинстанционният съд следва също така да изложи мотиви доколко е била спазена процедурата по чл. 14, ал. 7 от ЗСПЗЗ и дали същата е била приложима в процесния случай, предвид на обстоятелството, че има по отношение на имота с площ от 0.600 дка, м. „През Искър”, вече постановено позитивно решение по Протокол № 82/29.11.1992 г., каквито доводи са били изложени и от самия жалбоподател. В тази връзка при произнасянето си СРС трябва да изложи мотиви относно конкретните твърдения на жалбоподателя за нищожност на обжалваното решение, а именно - дали е допуснато особено съществено нарушение на закона, което да опорочава волеизявлението на ответника под твърдяната форма на нищожност.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че **СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ** от 03.05.2011 г. на СРС, I ГО, 45 състав е **НЕПРАВИЛНО** на основание чл. 209, т. 3 и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде **ОТМЕНЕНО**. На основание чл. 222, ал. 2 от АПК делото следва да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД**.

По отношение на направеното в жалбата искане от касатора за присъждане на направените пред двете инстанции съдебни разноски съдът намира, че същото не следва да бъде уважено, тъй като в откритото съдебно заседание на 1 април 2011 г. процесуалният представител на касаторите не е представил по делото, в съответствие с изискването на чл. 80 от ГПК във връзка с чл. 144 и чл. 228 от АПК, списък на разноските, както и по делото липсват доказателства за извършени съдебни разноски, включително и изплатено адвокатско възнаграждение.

Водим от гореизложеното, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, III Касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 2 от АПК във вр. чл. 14, ал. 3, пр. последно от ЗСПЗЗ

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ от 03.05.2011г., постановено по гр. дело № 3120/2010г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I ГРАЖДАНСКО ОТДЕЛЕНИЕ, 45 състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГРАЖДАНСКА КОЛЕГИЯ.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.